

SUÇR. 2, 483, 18. KATHÁS. 22, 45. 36, 131. 68, 71. Verz. d. Oxf. H. 39, a, 10. 338, b, 33. 339, b, 45.

मलयाद्रि (मलय + द्रि) m. dass. RAGH. 4, 46. MÂRK. P. 57, 28. 38, 21.

BRAHMA-P. in LA. (II) 32, 22.

मलयावती (von मलय) f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. Oxf. H. 330, a, 10. — Vgl. मलयवती.

मलय् f. = मलपू Ficus oppositifolia H. 1133. ÇABDAR. im ÇKDR.

मलयाद्भव (मलय + उ) n. Sandel RÂGÂN. im ÇKDR. — Vgl. मलयज.

मलर eine best. grosse Zahl (bei den Buddhisten) MÊL. asiat. 4, 640.

मलवदेश (म + देश) m. N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 332, b, 12.

मलवत् (1. von मल) adj. schmutzig: जीर्णमलवद्वासम् adj. M. 4, 34. मल-वद्वासम् adj. f. menstruiend TS. 2, 3, 1, 5. — Vgl. मलवद्वासम्.

मलवाहिन (1. मल + वि) adj. Schmutz führend Spr. 2364.

मलविनाशिनी (1. मल + वि) f. eine best. Pflanze (Schmutz wegschaffend), = शङ्खपुष्पी RÂGÂN. im ÇKDR. °विलाशिनी gedr., aber u. शङ्ख-पुष्पी richtig.

मलविशोधन (1. मल + वि) adj. den Schmutz wegwaschend R. 1, 26, 19.

मलविसर्जन (1. मल + वि) n. das Wegschaffen des Schmutzes, das Reinigen (eines Tempels) WILSON, Sel. Works I, 148.

मलकृत् (1. मल + कृ) m. die Wurzelknolle von Salmalia malabarica RÂGÂN. im ÇKDR. — Vgl. मलघ्न.

मलका (1. मल + कृ von कृ) f. N. pr. einer Tochter Raudrâçva's HARIV. 1061.

मलकारक (1. मल + कृ) adj. den Schmutz —, die Sünde fortnehmend: तमाहुः सर्वलोकस्य समग्रमलकारकम् M. 8, 308.

मलाकारिण (1. मल + आ) m. Feger, Auskehrer ÇABDAR. im ÇKDR.

मलाका f. 1) Botin, Liebesbotin. — 2) ein verliebtes Frauenzimmer (Kamini). — 3) Elephantenweibchen UṆÂDIVR. im SÂṆKSHIPTAS. ÇKDR.

मलापकर्षण (1. मल + अ) n. das Wegschaffen des Schmutzes, — der Sünde ÇKDR. und WILSON.

मलापका (1. मल + अ) f. N. pr. eines Flusses RÂGÂN. im ÇKDR.

मलाभ (1. मल + आभा) adj. schmutzig aussehend ÇÂRÂNG. SÂBH. 1, 7, 99.

मलावह (1. मल + आ) adj. Verunreinigung herbeiführend M. 11, 70. Verz. d. Oxf. H. 266, a, 5.

मलारि (1. मल + अ) m. eine Art Natrum (s. सर्वतार) RÂGÂN. im ÇKDR.

मलाशय (1. मल + आ) m. Unterleib ÇÂRÂNG. SÂBH. 1, 3, 9.

मलि (von मल) f. das Besitzen WILSON.

मलिक = ملك Kônig Verz. d. Oxf. H. 330, b, No. 826. 331, b, 1.

मलिनै (von 1. मल) 1) adj. f. अ P. 5, 2, 114. UGÉVAL. zu UṆÂDIS. 2, 49. a) schmutzig, unrein (eig. und übertr.) AK. 3, 2, 4. TRIK. 3, 3, 251 (दूषिते st. भूषिते zu lösen). H. 1433. an. 3, 397. fg. MED. n. 104. HALÂJ. 4, 42. von Personen JÂGÂN. 1, 70. MBH. 3, 2338. 2423. 2514. 2662. PÂRĀT. III, 178. दीर्घाद्यं KATHÁS. 10, 166. वस्त्र Spr. 3176, v. I. MEGH. 84. MBH. 4, 245 (सु). SUÇR. 1, 103, 6. वसावशेष (अस्थिक) Spr. 3333. °दर्पण KAP. 4, 30. हि-मांशोर्लक्ष्म ÇÂK. 19. त्विन्नाङ्गुलिनिवेश 142. आशादशकममलिनम् Spr. 1733. f. menstruiend MED. मलिना PÂRĀJAKITTEND. 39, a, 1. मलिनी AK. 2, 6, 1, 20. H. 333. H. an. — किमिति मुधा मलिनं यशः क्रियेत so v. a. beflecken Spr. 2369. कः कुर्वति शिरःप्रणाममलिनं मानम् 3234. नीचाव-

मानमलिनो यो भुङ्क्ते संपदं पुमान् 4479. नृपश्री RÂGÂN-TAR. 4, 373. मलिना-चरितं कर्म von einem Befleckten, Unreinen (eig. und übertr.) KÂVJÂD. 2, 178. कृपाण Spr. 1227. खल् 4962. °चेतम् KAP. 4, 29. अतर्मलिनचेतम् PÂRĀT. 1, 2, 38. मलिनात्मन् Spr. 2864. °मनस् 4998. अमलिनधी 1802. परमा-त्कृतापि कुरुते मलिनम् Schmutziges, Gemeines 931. 1922. अतिमलिनं कर्तव्यं भवति खलानामतोव निपुणा धीः 37. प्रायः समासविपत्तिकाले धियो ऽपि पुंसो मलिना भवन्ति so v. a. sich verfinstern 283. लघवः प्रक-टीभवन्ति मलिनाग्रयतः schmutzig, finster (= निकृष्ट MALLIN.) ÇIC. 9, 23. — b) von unbestimmter dunkler Farbe, dunkelgrau, schwarz; = अस्मित, कृष्ण TRIK. MED. H. an. LAGHU. 1, 6 in Ind. St. 2, 278. चक्षुचरैः AK. 2, 3, 24. H. 1326. HALÂJ. 2, 97. नागयूयमलिनानि तमामि ÇIC. 9, 18. मकोर-गवच् RÂGÂN-TAR. 4, 373. कृपाण Spr. 1227. गणिकाकटाताः 4962. मकरा-लय 3317. अर्द्धतमालपत्रं MÊKÊH. 84, 8. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Tamisu (अनिल andere Autt.) VP. 448, N. 12. — 3) n. a) Butter- milch (घोल) ÇABDAR. im ÇKDR. — b) Borax RÂGÂN. im ÇKDR. — Vgl. मालिन्य.

मलिनता (von मलिन) f. Schmutzigkeit, Unreinlichkeit SÂH. D. 172. वसन° Spr. 4462.

मलिनत्र (wie eben) n. Schwärze: शतधा धैतो मलिनत्रं न मु-ञ्चति Spr. 3333. Schwärze, Bosheit: खलानाम् 2813.

मलिनमुख (म + मुख) 1) adj. a) ein schmutziges —, finsternes Gesicht habend; gemein, niederträchtig (क्रूर, खल). — 2) m. a) Feuer. — b) eine Affenart (गोलाङ्गुल) H. an. 3, 8. MED. kh. 18. — c) ein Verstorbener, Geist, Gespenst (प्रेत) H. an.

मलिन्य (von मलिन), °यति besudeln, beschmutzen, beflecken (eig. und übertr.) RAGH. 3, 73. KUALAJ. 131, a. ÇÂK. 117, v. I. मलिनित RÂGÂN-TAR. 1, 142.

मलिनाम्बु (मलिन + अम्बु) n. Dinte H. 484.

मलिनास्य (मलिन + आस्य) adj. ein schmutziges Gesicht habend; ge- mein, niederträchtig ÇABDAR. im ÇKDR.

मलिनिमन् (von मलिन) m. Schwärze: सलिलमुचाम् Spr. 2813.

मलिनीकर (मलिन + 1. कर) besudeln, beschmutzen, beflecken: °कु-रुते धूमः सर्वथा विमलाम्बरम् Spr. 1190. येनास्मि °कृता (durch Bei- schlaf) HARIV. 4618. निवृत्त्यामलिनीकृतदिङ्मुख verdunkelt, verfinstert KATHÁS. 66, 25.

मलिनीकरण (vom vorberg.) n. das Besudeln, Beflecken, Unreinma- chen; eine unreinmachende Handlung (wie das Trinken von berauschen- den Getränken zum Essen, Blumendiebstahl, lappisches Wesen) PÂR- JAKITTEND. 3, a, 9. Verz. d. Oxf. H. 269, b, 29.

मलिनीकरणीय (vom vorberg.) adj. was eine Verunreinigung zu be- wirken geeignet ist M. 11, 125.

मलिनीभू (मलिन + 1. भू) schmutzigwerden: तद्ङ्गरजसा°भवति ÇÂK. 176.

मलिंसु m. Räuber, nach MAHIDR. ein solcher, der in die Wohnungen einbricht, VS. 11, 78. ये जनेषु मलिंसव स्तेनामस्तस्करा वने 79. °सेनै राüberbands TS. 6, 3, 3, 6. — Scheint eine Verstümmelung von मलि- सुच zu sein.

मलिंसुच (vom intens. von सुच) s. देव°.

मलिंसुचै (wie eben) m. 1) (der sich versteckt, im Dunkeln sein Wesen